

2. Do obszaru województwa zielonogórskiego włącza się:

- 1) z obszaru województwa poznańskiego powiaty: zielonogórski z miastem Zielona Góra, gorzowski z miastem Gorzowem, strzelecki, skwierzyński, sułeciński, międzyrzecki, świebodziński, rzepiński, babilojski, krośnieński, gubiński i wschowski,
- 2) z obszaru województwa wrocławskiego powiaty: głogowski z miastem Głogowem, żagański, szprotawski, żarski i kożuchowski.

Art. 5. 1. Tworzy się województwo opolskie z siedzibą wojewódzkiej rady narodowej w Opolu.

2. Do obszaru województwa opolskiego włącza się:

- 1) z obszaru województwa katowickiego powiaty: opolski z miastem Opolem, kluczborski, oleski, strzelecki, kozielski, raciborski z miastem Raciborzem, głubczycki, prudnicki, nyski z miastem Nysą, niemodliński i grodkowski,
- 2) z obszaru województwa wrocławskiego powiaty: brzeski z miastem Brzegiem i namysłowski.

Art. 6. Do obszaru województwa katowickiego włącza się z obszaru województwa kieleckiego powiat częstochowski i stanowiące powiat miejski miasto Częstochowę.

Art. 7. Do obszaru województwa olsztyńskiego włącza się:

- 1) z obszaru województwa bydgoskiego powiat nowomiejski,
- 2) z obszaru województwa warszawskiego powiat działdowski.

Art. 8. Do obszaru województwa bydgoskiego włącza się z obszaru województwa poznańskiego powiaty: żniński i mogileński.

Art. 9. Do obszaru województwa kieleckiego włącza się z obszaru województwa łódzkiego powiaty: opoczyński i konecki.

Art. 10. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

256

U S T A W A

z dnia 28 czerwca 1950 r.

o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

Art. 1. 1. We wsiach i osiedlach, do których dochodzi lub według państwowego planu inwestycyjnego ma dochodzić linia elektryczna — przewodniczący prezydium powiatowej rady narodowej na podstawie planu, opracowanego przez właściwe zjednoczenie energetyczne i zatwierdzonego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej, zarządzi i ogłosi w sposób, przyjęty dla ogłoszeń urzędowych, powszechną elektryfikację. Powszechna elektryfikacja obejmuje doprowadzenie przewodów elektrycznych napięcia użytkowego do budynków mieszkalnych i gospodarczych oraz założenie w tych budynkach wewnętrznego urządzenia odbiorczego.

2. Minister Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Gospodarki Komunalnej oraz Finansów określi, w jakim zakresie ma być założone urządzenie odbiorcze w budynkach oraz budynki, do których przewody elektryczne mogą nie być doprowadzone w ramach powszechnej elektryfikacji.

Art. 2. 1. Wewnętrzne urządzenia odbiorcze jako też pion elektryczny w budynkach, założony przy powszechnej elektryfikacji, stają się własnością właścicieli budynków.

2. Minister Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z właściwym ministrem określi przedsiębiorstwa, ma-

jące wykonywać konserwację urządzeń, o których mowa w ust. 1. Właściwym ministrem jest minister, sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwem.

Art. 3. 1. Na częściowe pokrycie kosztów elektryfikacji pobierana będzie opłata elektryfikacyjna od właścicieli lub użytkowników budynków, objętych elektryfikacją.

2. Rada Ministrów określi wysokość należnych opłat elektryfikacyjnych jak również tryb wymiaru i pobierania tych opłat.

3. Nie wpłacone w terminie opłaty elektryfikacyjne ulegają ściągnięciu w drodze egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 4. 1. We wsiach lub osiedlach, objętych zarządzeniem o powszechnej elektryfikacji — osobom, posiadającym odpowiednie upoważnienie właściwego zjednoczenia energetycznego, służy prawo wstępu na posesje i do budynków, dokonywania tam oględzin i pomiarów oraz wykonywania robót i zakładania urządzeń, jakich wymagać będzie powszechna elektryfikacja, stosownie do zarządzenia, określonego w art. 1 ust. 1.

2. Właściciel, użytkownik, dzierżawca, najemca, posiadacz lub zarządca budynku albo posesji obowiązany jest umożliwić wstęp i wykonanie czynności, określonych w ust. 1.

Art. 5. 1. Mieszkańcy wsi lub osiedla, w którym zarządzono powszechną elektryfikację mogą być pociągani do świadczeń osobistych i rzeczowych na cele tej elektryfikacji za wynagrodzeniem.

2. Ministrowie: Przemysłu Ciężkiego i Finansów w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Gospodarki Komunalnej określą zakres świadczeń osobistych i rzeczowych oraz wysokość i sposób wypłaty wynagrodzenia za te świadczenia.

3. Prezes Rady Ministrów w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Ciężkiego oraz Gospodarki Komunalnej określi, w jakiej mierze świadczenia, nakazane ustawą z dnia 26 czerwca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 27, poz. 204 i z 1936 r. Nr 85, poz. 593), mogą być użyte na cele powszechnej elektryfikacji.

Art. 6. Prezydya wojewódzkich i powiatowych rad narodowych powołają komisje elektryfikacji dla sprawowania społecznej kontroli nad powszechną elektryfikacją oraz dla opiniowania projektów miejscowych planów elektryfikacji wsi i osiedli, opracowanych przez właściwe zjednoczenia energetyczne.

Art. 7. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrom: Przemysłu Ciężkiego, Finansów, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Gospodarki Komunalnej.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemaitis

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociol*

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

257

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1950 r.

w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych.

Na podstawie art. 15 ust. 2 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 36, poz. 259 i Nr 50, poz. 383 oraz z 1949 r. Nr 18, poz. 114 i Nr 35, poz. 256) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Pracownikami w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są osoby zatrudnione z tytułu stosunku publiczno-prawnego lub na podstawie umowy o pracę.

2. Pracodawcami w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są:

- 1) władze i urzędy, zakłady i instytucje państwowe,
- 2) instytucje i zakłady prawa publicznego,
- 3) przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem lub nadzorem państwowym,
- 4) przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie,
- 5) spółki, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe i osoby prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego spółki,
- 6) związki zawodowe,
- 7) organizacje społeczne i polityczne

§ 2. Mieszkaniem służbowym jest lokal mieszkalny w budynku zarządzanym przez pracodawcę przydzielony przez niego pracownikowi:

- 1) ze względu na szczególny charakter pracy, wymagającej zajmowania lokalu mieszkalnego w tym budynku lub zespole budynków, albo
- 2) ze względu na wykonywanie pracy związanej z tym budynkiem lub zespołem budynków.

§ 3. 1. Mieszkaniem pracowniczym jest pozostający w dyspozycji pracodawcy lokal mieszkalny, nie będący mieszkaniem służbowym (§ 2), a przydzielony do używania pracownikowi w związku ze stosunkiem służbowym lub umową o pracę.

2. Używane w rozporządzeniu niniejszym określenie „mieszkanie pracownicze“ oznacza „mieszkanie w naturze“, o którym mowa w art. 15 ust. 2 dekretu o najmie lokali.

§ 4. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do mieszkań służbowych w rozumieniu dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o Zakładzie Osiedli Robotniczych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 166).

§ 5. 1. Pracownik używa mieszkania służbowego lub pracowniczego na podstawie pisemnego przydziału,